

opsætte at omtale, indtil de ere nærmere motiverede af Forslagsstilleren. — Vædringsforslag Nr. 18 er at betragte som en Redaktion, og det samme gælder ogsaa Vædringsforslag under Nr. 19. — Vædringsforslag Nr. 20 er simpelthen en Følge af det Vædringsforslag, vi have stillet til § 12 — i Lovforslagets § 18 staar urigtigt § 11, det skal være § 12 — om, at det andet Stykke skal udgaa, og hvis det vedtages, at dette Stykke skal gaa ud, følger det af sig selv, at Vædringsforslag Nr. 20 ogsaa maa vedtages.

Breinholt: Der er et Spørgsmaal, som jeg gerne vilde tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om. Ganske vist staar det ikke i nogen direkte Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, men paa den anden Side, tror jeg, er det til Gengæld saa brændende og kan tillige heller ikke paa nogen Maade være Lovforslaget fremmed. Det er jo saa, at den ene Sobjøst for vort Landbrug efter den anden har ramt os, det er næppe nok, at den ene har kunnet vente saa længe, til den anden er indtruffet. Man ved, at jeg figter hermed til disse Afspærringer, der have fundet Sted rundt omkring, saaledes at det eneste Udsørselssted, der ikke er lukket for os her i Landet nu, er Hamborg. Smidlertid er der jo i de seneste Dage kommet Meddelelse om, at der iblandt dansk Kvæg er udbrudt Mund- og Klovehyge i Hamborg. Denne Efterretning spalter sig imidlertid dog i to Grene, mellem hvilke der er en virkelig Vædensforskel. Den første Meddelelse, der kom til os, lød i al sin Almindelighed paa, at der mellem dansk Kvæg var udbrudt Mund- og Klovehyge i Hamborg. Den Gang maatte man antage, at det var aldeles bestemt, at det var jydsk Kvæg, thi der var den Gang intet andet Kvæg udført fra Esbjerg. Der er imidlertid senere kommet Meddelelse om, at der er udbrudt Mund- og Klovehyge imellem sjællandsk Kvæg, der var udført med Dampskibet „Schleswig“ direkte fra Korsør til Hamborg. Den Vædensforskel, jeg nævnte, at der er imellem disse to Tilfælde, naagter begge Efterretninger ere rigtige, bestaar deri, at det jydsk Kvæg, der kom til Hamborg, kom friskt og usmittet dertil, holdt sig friskt og usmittet, indtil det bragtes paa Markedet, var friskt og usmittet paa selve Markedet, og først i den Mellemtid, i Løbet af 8 Dage, i hvilke det usolgte Kvæg stod opstaldet i smittede hamborgske Stalde udbrød der Mund- og Klovehyge mellem det, hvormod det sjællandske Kvæg og de sjællandske Svin,

der affendtes, ankom til Hamborgs Havn friskt og smittet og maatte nedslaaes der. Det er, saa vidt jeg ved, saaledes, at Meddelelsen foreligger, jeg giver den selvfølgelig med alt Forbehold og kun saaledes, som den er mig bekendt. Man kan let se, at der er en Vædensforskel mellem de to Forhold, og derved have selvfølgelig de jydskt Døstter om en Afspærring faaet forhøjet og fornyet Kraft og Styrke, idet man igennem dette Forhold har paavist, hvor nødvendigt det vil være at afsperre, da man ellers frygter, at vor eneste Udsørselshavn skulde blive lukket. Jeg agter imidlertid ikke at dvæle ved disse Døstter, og det er ikke i den Anledning, jeg har taget Ordet. Jeg har blot villet meddele, hvor stærkt disse Døstter ere oppe, og at de maatte ogsaa her igennem ere noget begrundede.

Dernæst har jeg villet rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om den Frygt, som der kunde næres for, at dette vort eneste Udsørselssted skulde blive lukket, er begrundet. Jeg haaber, den ikke er begrundet, thi det vil efter min Formening dog let ses, at Smitten jo ikke er bragt fra Sjælland til Hamborg, men at de jydskt Kreaturer have faaet den i Hamborg, og det kan dog ikke været nogen Bevegggrund for Hamborg til at afsperre. Jeg tror, det vilde være en Beroligelse baade for Tinget og for hele Landet, hvis den højtærede Indenrigsminister kunde bekræfte denne min gode Tro paa, at disse sidste Udbrud af Mund- og Klovehygen i Hamborg, ikke ville lægge os forøgede Hindringer i Vejen for vor Udsørsel.

Ved samme Beslighed maatte det maatte være mig tilladt blot at henlede Opmærksomheden paa, at hvis en saadan Kalamitet endnu yderligere skulde ramme os, at Hamborg-Markedet blev spærret for os, saa vil det jo selvfølgelig være af overordentlig Bigtighed, at der fattedes al mulig Kraft ind paa Eksportflagterier. Jeg skal i saa Henseende blot rent indstudsvis bemærke, at jeg i Dag har faaet Meddelelse om, at de første Forsøg, der er gjorte med at sende slagtet Kvæg til det londonste Marked, er faldet ret taaleligt ud, og at man i Virkeligheden har faaet det saaledes betalt, at de Priser, der have gaaet mellem Mand og Mand her, have kunnet dækkes. — Jeg skal ende med at henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han maatte kunde give enten en beroligende Meddelelse eller dog i hvert Tilfælde en Besvarelse af mit Spørgsmaal om, hvoreledes vor Stilling er over for Hamborg efter det sidste Udbrud af Mund- og Klovehyge.